

“

คุณยายท่านมีเป้าหมายมุ่งที่จะไป
ข้างหน้า คือ จะไปปราบมาร ประหารกิเลส
ให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ ถึงต้นในต้นของ
พญามาร ที่ไม่มีต้นในต้นอีกต่อไป เพื่อไป
ให้ถึงที่สุดแห่งธรรม แล้วค่อยเข้านิพพาน
กัน

”

มุงปราบนารอย่างเดียว

วันหนึ่ง เพื่อนรักของผู้เขียนคนหนึ่ง ซึ่งลาออกจาก
ราชการไปทำกิจการส่วนตัว และอาสาช่วยงานวัดในส่วน
ของกิจการต่างประเทศ เพื่อนคนนี้มีฝีมือในเรื่องการทำ
อาหารไม่เป็นรองใคร ใจใหญ่เรื่องการทำอาหารถวายพระ
แต่เรื่องอื่นๆ ที่เป็นเรื่องบุญกุศลก็อยู่หนึ่งไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องการหาหมอดีมารักษาพระอาพาธ เป็นผู้นำบุญพาคนมา
วัด พาฝรั่งมังค่าชาวต่างประเทศมากราบพระเดชพระคุณ
หลวงพ่อบ้าง เมื่อไปปักหลักอยู่ต่างประเทศเป็นครั้งคราวก็

พระคุณหลวงพ่อรัญมชโย มายืนอยู่หน้าประตูห้องรับแขก
เมื่อไรไม่รู้ ได้ยินเสียงท่านพูดเรียบๆ ว่า

“แม่ครัวก็ต้องปรับรส พระก็ต้องปรับลิ้นนะจ๊ะ”

... !!!!! ...

วันหนึ่ง ในปลายเดือนมกราคม หลังเหตุการณ์วันนั้นไม่นาน พระเดชพระคุณหลวงพ่อตัตตชีโว ได้กล่าวสัมโมทณียกถาหลังฉัน ท่ามกลางพระภิกษุสามเณรทั้งวัด และสาธุชนจำนวนมากที่มาถวายภัตตาหารว่า

“เหตุที่วัดพระธรรมกายของเรา มีข้าวปลาอาหารอุดมสมบูรณ์อย่างนี้ ก็เพราะอาศัยบารมีของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ท่านเสียเวลาถึง ๔ อสงไขยกับแสนมหากัป สร้างบารมีเอามาสะสมเป็นเสบียงไว้เลี้ยงลูกๆ ของท่าน

อีกทั้งยังอาศัยบารมีของคุณยายอาจารย์ อาศัยบารมีของพระเดชพระคุณหลวงพ่อรัญมชโย ที่ท่านเคี้ยวข้าวแล้วเคี้ยวข้าวอีกให้พวกเรานั่งสมาธิกลั่นกายกลั่นใจให้ใสได้ทุกวัน

ในส่วนละเอียด ท่านก็คุมกายในกายให้

ในส่วนหยาบๆ ท่านก็เข้าไปตามญาติโยมมาทำบุญเลี้ยงพระให้ พวกเราจึงได้มีกินมีฉันกันอยู่ทุกวันนี้ ถ้าไม่ได้ยาละก็ ไม่ได้แบบนี้หรอก

ถามว่าบารมีอย่างคุณยาย ถ้าคิดจะเข้าพระนิพพานเป็นพระอรหันต์เสียตั้งแต่ชาตินี้ ทำได้ไหม ? ทำไมจะ

ทำไม่ได้แต่คุณยายจะได้เป็นเพียงแค่พระอรหันต์เท่านั้น

คุณยายท่านมีเป้าหมายมุ่งที่จะไปข้างหน้า คือ จะไป
ปราบมาร ประหารกิเลส ให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ ถึงต้น
ในต้นของพญามาร ที่ไม่มีต้นในต้นอีกต่อไป เพื่อไปให้
ถึงที่สุดแห่งธรรม แล้วค่อยเข้านิพพานกัน

คุณยายท่านตั้งเป้าหมายชีวิตของท่านเอาไว้ว่าอย่างนั้น
ท่านเห็นแก่สัตว์โลก ท่านตั้งใจตามรอยเท้าของพระเดช
พระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำภาษีเจริญ ไม่ต้องการให้พระ เณร
ต้องอดอยากหิวโหยในระหว่างเส้นทางที่จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรม
พวกเราที่เป็นพระภิกษุสงฆ์สามเณร เรื่องอาหารการบิณฑิ
ต้องระวังให้อยู่ในกรอบที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนเอาไว้
ต้อง โภชเน มัตตัญญูตา สรรวมในภัตตาหาร ขบฉันเพียง
เพื่อให้มีกำลังปฏิบัติธรรมเท่านั้น และต้องรักษาศรัทธาของ
ญาติโยมไว้ด้วย”

วันศุกร์ที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙

ณ สภาธรรมกายสากล (หลังคาจาก) วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี